

عوامل اجتماعی - فرهنگی مؤثر بر وفاق اجتماعی شهر دهدشت

* کریم رضادوست

** علی‌حسین حسین‌زاده

*** احسان کهنسال

E-mail: rezadoost@yahoo.com

E-mail: alihos81@yahoo.com

E-mail: kohansalehsan@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۹/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۲۴

چکیده

مطالعه حاضر به بررسی عوامل مؤثر بر وفاق اجتماعی در شهر دهدشت پرداخته است. جامعه آماری افراد ۱۵ سال و بالاتر، حجم نمونه ۲۸۲ نفر، روش نمونه‌گیری خوشای چند مرحله‌ای، نوع تحقیق پیمایش و ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه بوده است.

نتایج حاصل از آزمون فرضیه‌ها نشان داده است که مشارکت اجتماعی، اعتقاد اجتماعی خاص، اعتقاد اجتماعی عام و پایگاه اجتماعی - اقتصادی با متغیر وابسته رابطه مستقیم و معنی داری دارند. همچنین، احساس آنومی(۱)، تقديرگرایی و احساس محرومیت نسبی رابطه معکوس و معنی داری با وفاق اجتماعی دارند.

نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون نیز نشان داده است که متغیرهای وارد شده در تحقیق ۳۷ درصد از واریانس متغیر وابسته را تبیین می‌کنند که در این میان مشارکت اجتماعی بیشترین سهم را در تبیین واریانس وفاق اجتماعی دارد.

کلید واژه‌ها: وفاق اجتماعی، انسجام اجتماعی، همبستگی اجتماعی، عام‌گرایی، دهدشت.

۱. مقاله مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی با عنوان «بررسی عوامل مؤثر بر وفاق اجتماعی؛ مورد مطالعه: شهر دهدشت» از دانشگاه شهید چمران اهواز در سال ۱۳۹۲ می‌باشد.

* دانشیار جامعه‌شناسی و عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

** دانشیار جامعه‌شناسی و عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

*** کارشناس ارشد جامعه‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، نویسنده مسئول

مقدمه و طرح مسئله

جامعه ایران از انقلاب مشروطه به این سو، با بسیاری از ویژگی‌های جامعه در حال گذار قابل شناسایی است. اگرچه بسیاری از ساخت‌های دیرپای اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی در معرض نوسازی و دگرگونی قرار گرفته‌اند و بسیاری از شالوده‌ها و الگوهای سنتی همبستگی اجتماعی از میان رفته و یا تضعیف شده‌اند، اما الگوها و شالوده‌های نوین نیز استقرار و استحکام کامل نیافته‌اند (حالقی دامغانی، ۱۳۸۵: ۶۲). چنین جوامعی با چالش‌هایی چون تمایزپذیری و شالوده‌شکنی نهادهایی نظری دولت و شکل‌گیری هویت‌های سیال، با پیامدهایی از جمله گسترش نابرابری‌های اجتماعی، عدم برخورداری متناسب و معادل در کلان شهرها و شهرهای حاشیه‌ای و نقاط محروم از توزیع بودجه‌های عمرانی، اجتماعی و فرهنگی، عدم برخورداری همه افراد از امکانات مناسب، خلق هویت‌های جدید و ناپایدار که می‌تواند متفاوت و حتی مغایر با گذشته باشد، روپرتو است. بنابراین، در این شرایط، ارزش‌های حیاتی مورد توافق جامعه تحت تأثیر قرار می‌گیرد که کاهش همبستگی و وفاق اجتماعی می‌تواند پیامد آن باشد (کفاشی، ۱۳۸۷: ۱۳۲؛ حسنی و فمی تفرشی، ۱۳۸۶: ۲۵).

وفاق، نیرویی مقابل شکاف‌ها و تعارضات است و همکاری میان بلوک‌های مختلف اجتماعی را با گسترش اهداف و غایات مشترک افزایش می‌دهد؛ به‌طوری‌که اشتراک در اهداف، اختلاف در روش‌ها و ابزارها را تحت الشعاع قرار می‌دهد و از گرایش ابزارها به خشونت و نابسامانی اجتماعی می‌کاهد (بشیریه، ۱۳۸۳: ۷۵).

با شناخت عوامل مؤثر بر وفاق اجتماعی که متناسب با سیل تغییرات در جامعه امروز، ضرورت آن بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، می‌توان با شناخت قواعد بازی و با مدیریت چالش‌ها و آسیب‌ها، جامعه را هدایت کرد. بی‌شک وفاق اجتماعی می‌تواند یکی از مهم‌ترین قواعد این بازی باشد که در این پژوهش به دنبال عوامل مؤثر بر شکل‌گیری آن در شهر دهدشت می‌باشیم.

استان کهگیلویه و بویراحمد از استان‌های کمتر توسعه یافته و در حال گذار است. چنین جوامعی از طرفی با رشد شهرنشینی، گردش سریع اطلاعات و گسترش مناسبات مدرن، با کاهش ارزش‌های سنتی مشترک مواجه می‌شوند و از طرف دیگر، موانع و مشکلاتی در راه هنجارپذیری، سازگاری اجتماعی و نهادینه کردن ارزش‌های جدید در این جوامع وجود دارد. از این‌رو، با تغییرات و دگرگونی‌های جدید، دچار آنومی و تأخرهای فرهنگی شده که منجر به کشاکش میان مناسبات سنتی و جدید می‌شود.

در واکنش به این تغییرات، لازم است تا به دور از افراط و تفریط و با برخورد آگاهانه و هوشیارانه با مشکلات، به شکل گیری فرهنگی پربار، غنی و پویا کمک کرد تا نیازهای فطری و طبیعی، مادی و معنوی، فردی و اجتماعی برآورده شوند و از مسائلی مانند از خودبیگانگی، خودباختگی و بی‌هویتی و تأثیرپذیری از امواج تبلیغاتی و مخرب و در نتیجه تزلزل در امر انسجام و یکپارچگی جلوگیری کرد.

جامعه امروز جامعه‌ای ارگانیک است و نیاز به همکاری و فعالیت همه اعضاء در جهت حفظ منافع جمعی بیشتر احساس می‌شود. از اینرو جدایی و به حاشیه راندن افراد و گروه‌ها می‌تواند کارکردهای جامعه را دچار اختلال کند. بنابراین، باید تلاش کرد همه اعضاء زیر چتر حمایتی جامعه قرار گیرند تا این‌که توافقی نسبی میان اذهان ایجاد شود (صدقیت‌زادگان، ۱۳۸۱: ۲۳۰).

سؤالات پژوهش

- میانگین وفاق اجتماعی در شهر دهدشت به چه میزان است؟
- چه عواملی بر وفاق اجتماعی مؤثراند و سهم هر کدام به چه میزان است؟

چارچوب نظری

وفاق به عنوان مسئله بنیادین پارادایم نظم اجتماعی، محور تفکر جامعه‌شناسانی نظریه دورکیم، پارسونز و مرتن است و با ارائه نظریه‌هایی که به مطالعه نظم، توافق، ثبات و انسجام اجتماعی می‌پردازنند، با هنجارهای مقبول، ارزش‌ها، قوانین و مقررات پذیرفته شده، به صورت گسترده یا جمعی سروکار دارد.

چارچوب نظری پژوهش با تأکید بر نظریه پارسونز، تلفیقی از نظریه‌های ساخت جامعه و ناهنجاری دورکیم، کنش اجتماعی و نظریه الگو (پارسونز)، تئوری بی‌سازمانی اجتماعی رابرت مرتن، نظریه خرد فرهنگ دهقانی راجرز و تئوری احساس محرومیت نسیی است.

طبق نظریه دورکیم، هنگامی که ساختارهای گوناگون در سازگاری طبیعی باشند، سلامتی و بهنجار بودن متداول است. نابسامانی هنگامی رخ می‌دهد که ساختارها منظم نباشند، به خصوص در دوره انتقالی میان دو صورت که در این مدت صور نامناسب به صورت بقایا می‌مانند یا از میان می‌روند، ولی هنوز صور مناسب جایگزین آنها نشده‌اند (لهمان، ۱۳۸۵: ۵۱).

جایی که هر فرد دارای حوزه‌های عمل و نقشی خاص در جهت بهبود عملکرد کل جامعه است افراد وابستگی بیشتری به جامعه و نقش‌های دیگر پیدا می‌کنند و در نتیجه آگاهی فردی بیشتر توسعه پیدا می‌کند و درجه انسجام اجتماعی افزایش می‌یابد (آلسانترا و دیگران، ۲۰۱۲: ۳۴۶).

به عقیده پارسونز، جامعه دارای نظامی ارزشی است که برای اعضای آن جامعه معنادار و مشترک است. وقتی این نظام ارزشی صدمه بیند و شرایط به شکلی شود که فاقد هرگونه وفاق در مورد اهداف نهایی باشد، نظام دارای بی ثباتی شدید و هرج و مرج می‌شود (حیدری و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۲).

پارسونز تقابلی را که توانیس میان جامعه و اجتماع برقرار کرده بود چند بعدی می‌دانست و این ابعاد را چون یک سری پرسش‌های دو گزینه‌ای که هر کنسرگر در رابطه با دیگری با آنها روبرو می‌شود، در نظر می‌گرفت. وی تعداد این پرسش‌های دو گزینه‌ای را در هر جامعه‌ای محدود می‌دانست و خود تعداد آنها را چهارتا اعلام کرد و آنها را متغیرهای الگویی کنش نامید (گی روشه، ۱۳۷۶: ۶۷).

بر مبنای این نظریه، با ایجاد تغییرات در ساخت هنجارهای اجتماعی به ویژه مجموعه ارزش‌های سنتی که مانع مشارکت می‌شوند، می‌توان جهت‌گیری افراد را به سمت رفتارهای جامعه‌ای سوق داد (کرایب، ۱۳۸۵: ۶۰).

مهم‌ترین متغیر الگویی پارسونز عام‌گرایی در برابر خاص‌گرایی است. یکی از مهم‌ترین عناصری که زمینه‌ساز تمایل به سوگیری عام‌گرایانه تلقی می‌شود، اعتماد تعییم‌یافته است. اعتماد تعییم‌یافته که در فرآیند توسعه اجتماعی و بسط روابط بین گروهی شکل می‌گیرد، زمینه‌ساز احساس مسئولیت، تعادل اجتماعی و بسط عام‌گرایی است و بر عکس ضعف تمایلات بین گروهی، تحدید عواطف، اعتماد، احساس مسئولیت و در پی آن روابط خاص‌گرایانه، پیامدهای زیانباری چون بی‌نظمی و از هم پاشیدگی سازمان اجتماعی را به دنبال خواهد داشت (غفاری و نوابی، ۱۳۸۸: ۲۱).

به عقیده پارسونز، در جوامعی که موقعیت خانوادگی موجب نفوذ می‌شود و پایگاه اجتماعی اغلب بسته به روابط بیولوژیکی است، برای نظام آزادی انتخاب افراد لائق و تخصیص موقعیت‌های اجتماعی جدای از اشخاص وجود ندارد. اما در وضعیتی که کسب امتیاز شخصی موجب نفوذ پایگاه خویشاوندی می‌شود، تکامل به سوی نظامی از رده‌ها که به طور غیرشخصی قشریندی شده باشند، آغاز می‌شود. در چنین شرایطی، با شکل‌گیری یک «مای» جدید، اساس هنجاری وسیع تری مطرح می‌شود و تمایلی به

سوی قواعد هنجاری آشکاری که بیانگر تعلق و شهروندی است شکل می‌گیرد. به محض شکل‌گیری این قواعد، زمینه‌های هنجاری عامی در جهت یکپارچگی اجتماعی، جایگزین الزامات ملموس خاص می‌شود. با بسط هویت جمعی مطمئن‌تر، آزادی انطباق بیشتر می‌شود، فضای نوآوری افزایش می‌یابد و توان انطباق بیشتری بوجود می‌آید (اسکیدمور، ۱۳۸۵: ۲۲۲).

پارسونز معتقد است که ارتباط در نظام همگانی نمادها، مستلزم تعمیم ویژگی خود و دیگری در وضعیت‌های معین است. هنگامی که چنین تعمیم‌هایی روی دهنده‌ها، اشاره‌ها یا نمادها برای خود و دیگری کم و بیش معنای یکسانی دارند و می‌توان از فرهنگ مشترک موجود بین آنها صحبت کرد (کوزر و روزنبرگ، ۱۳۸۷: ۹۷).

طبق نظریه مرتن، غایت اجتماعی هر جامعه‌ای همنوایی است و این مهم در صورتی تحقق می‌پذیرد که بین اهداف و وسائل دستیابی به اهداف هماهنگی وجود داشته باشد. در غیر این صورت، افرادی که در دستیابی به فرصت‌های مشروع ناکام می‌مانند، دچار سرخوردگی، بی‌هنجاری و هنجارگسیختگی می‌شوند. بنابراین، ریشه آنومی را باید در اجتماع جست‌وجو کرد. تضعیف هنجارها و نظام‌گسیختگی ناشی از تضعیف پیوستگی سازمان اجتماعی، وضعیتی را در پی دارد که میان افراد و سازمان‌های جامعه، عدم هماهنگی و همسویی برقرار می‌شود و افراد در دستیابی به اهداف اجتماعی ناکام می‌مانند، احساس ناهنجاری به آنها دست می‌دهد (مرجانی، ۱۳۸۲: ۳۱).

طبق نظریه خردۀ فرهنگ دهقانی راجرز، فرهنگ به عنوان یکی از چهار نظام تأثیرگذار بر کنش افراد متشکل از افکار، ارزش‌ها، هنجارها و باورهایست که به متابه نیروی عمدۀ‌ای، عناصر گوناگون نظام اجتماعی را به هم پیوند می‌دهد و میانجی کنش متقابل میان کنشگران است (محسنی تبریزی، ۱۳۸۳: ۱۷۳). عناصری چون انگیزه‌ها، ارزش‌ها و وجه نظرها در قالب خردۀ فرهنگ دهقانی، مانند عدم اعتماد متقابل، تقدیرگرایی، خانواده‌گرایی، محلی‌گرایی و غیره، عناصری هستند که مانع نوآوری و پذیرش تغییرات در جوامع شده و به تعبیری مانع تجدد، نوسازی، و هم چنین مشارکت می‌شوند (موسوی، ۱۳۸۴: ۳۰۴).

طبق نظریه رابرت گار، احساس محرومیت نسبی متأثر از درک افراد از عادلانه بودن جامعه است. بنابراین، افرادی که درک آنها از جامعه و یا سازمان‌هایی که با آنها سروکار دارند دلالت بر عدالت داشته باشد، تعهد و مسئولیت‌پذیری بیشتری دارند تا آن کس که جامعه را ناعادلانه می‌پنداشد (فاتمی‌نیا و حیدری، ۱۳۸۹: ۵۱) اما عامل دیگر در پیدایش

احساس محرومیت به غیر از عامل نابرابری، مقایسه‌های اجتماعی است. بنا به نظریه مقایسه‌های اجتماعی لئون فستینگر، پس از شکل‌گیری فرآیند مقایسه اجتماعی، جریان نیازآفرین و احساس نیاز از قشر بالا به قشر پایین سرایت می‌کند و چون انسان‌ها موجودات منفعلی نیستند، در پی ارضای نیازهای خود هستند. اما به علت محدودیت جامعه در توزیع امکانات یکسان جهت ارضای نیازهای متعدد و متنوع، زمینه برای احساس محرومیت فراهم می‌شود (امام جمعه‌زاده و دیگران، ۱۳۹۱: ۵۰).

احساس محرومیت در سطح فردی باعث گسترش اضطراب، آشتگی، بیگانگی و انزوای فرد در اجتماع است، درحالی که احساس محرومیت در سطح گروهی منجر به کاهش مشارکت بهنجهار، گسترش خشونت سیاسی و کشمکش داخلی می‌شود (امام جمعه‌زاده و دیگران، ۱۳۹۱: ۵۲).

پیشینهٔ پژوهش پژوهش‌های داخلی

پژوهش‌های داخلی صورت گرفته در زمینهٔ وفاق و مقاهیم هم خانواده به شرح زیر است: صداقت زادگان اصفهانی (۱۳۷۷): «عوامل مؤثر بر وفاق اجتماعی با تأکید بر جامعه‌پذیری و قشر اجتماعی»، مدیرپناه (۱۳۷۹): «بررسی تأثیر قشریندی بر وفاق اجتماعی در شهر رامسر»، قاسمی (۱۳۸۴): «بررسی عوامل مؤثر بر وفاق اجتماعی در بوشهر». ملکی (۱۳۸۶): «همبستگی اجتماعی در گروه‌های قومی: مطالعه موردی استان گلستان»، میرفردی (۱۳۸۸): «عام گرایی و زمینه‌های تأثیرگذار بر آن در مناطق در حال توسعه؛ مورد مطالعه: شهر یاسوج»، نقدی و کمربیگی (۱۳۸۹): «بررسی تطبیقی میزان وفاق اجتماعی عام و عوامل مرتبط با آن در میان سه جامعه شهری، روستایی و عشایری؛ مورد مطالعه: شهرستان ایلام».

در پژوهش‌هایی که نام برده شد، تأثیر متغیرهایی از جمله: تحصیلات، قشر اجتماعی، ارتباطات اجتماعی، فعالیت صنفی، جامعه‌پذیری، بیگانگی ناشی از احساس محرومیت، اعتماد، سن، مشارکت اجتماعی و تقديرگرایی بر وفاق اجتماعی مورد بررسی قرار گرفته است.

پژوهش‌های خارجی

براساس یک نوع شناسی از انسجام اجتماعی که توسط کرنز و فارست (۲۰۰۰) صورت

گرفته است، یک جامعه زمانی از انسجام اجتماعی برخوردار است که، اول از همه در آن جامعه ارزش‌های مشترک و یک فرهنگ مدنی سرزنش وجود داشته باشد. در مرحله دوم، جامعه منسجم به جامعه‌ای اشاره دارد که در آن اختلال وجود نداشته باشد و مکانیزم‌های کنترل اجتماعی نیز به خوبی عمل کنند (نظم اجتماعی). ثالثاً یک جامعه زمانی از انسجام اجتماعی برخوردار است که راهکارهایی برای کاهش نابرابری‌های اقتصادی وجود داشته باشد. چهارم این‌که، جامعه‌ای از انسجام اجتماعی برخوردار است که سرمایه‌های اجتماعی، شامل شبکه‌های اجتماعی و مشارکت‌های مدنی در آن جامعه بالا باشد. در نهایت، تعلق و هویت مشترک در میان اعضای یک جامعه باعث انسجام اجتماعی می‌شود.

دیکس و دیگران (۲۰۱۱) با بررسی موج چهارم مطالعه ارزش‌های اروپایی (EVS) که از سال ۲۰۰۸ در یک مقیاس وسیع صورت گرفته است، به تجزیه و تحلیل شاخص‌های انسجام اجتماعی در ۴۷ کشور اروپایی پرداختند. طبق یافته‌های آنها، کشورها الگوهای مختلفی از انسجام اجتماعی را نشان می‌دهند؛ به طوری که، مناطقی که از مشارکت سیاسی، اجتماعی و فرهنگی بالاتری برخوردار است و اعتماد سازمانی در آنها بیشتر است از انسجام اجتماعی بالاتری نیز برخوردار هستند.

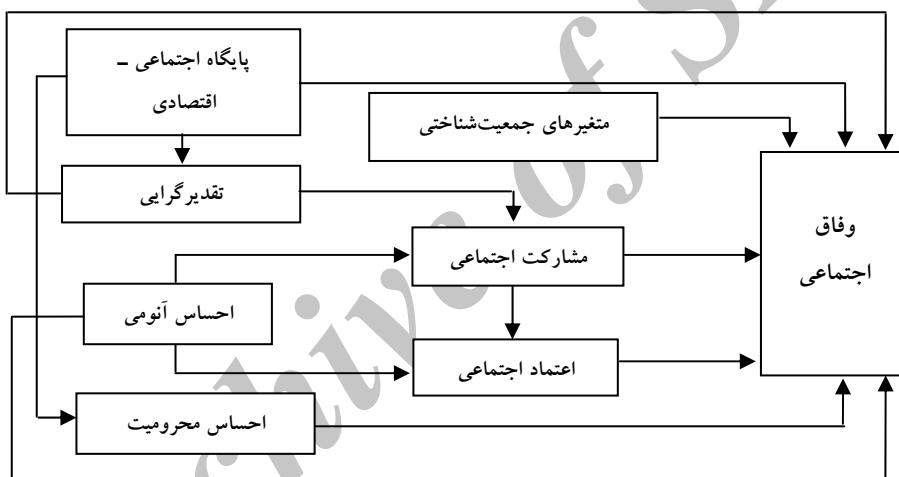
پاسکو و دیویلد (۲۰۱۲) در بررسی رابطه بین نابرابری درآمد و همبستگی در اروپا، به بررسی هر دو نوع همبستگی - همبستگی عاطفی و همبستگی حسابگرایانه - پرداختند. استدلال آنها این است که نابرابری زیاد، ملاحظات عاطفی‌ای که باعث ایجاد انگیزه در مردم برای ترویج رفاه دیگران به عنوان یک وظیفه اخلاقی می‌شود را تضعیف می‌کند. در جوامعی که نابرابری در آنها بیشتر است، مقایسه وضعیت خود با دیگران منجر به اضطراب، استرس و احساس محرومیت نسبی و در نتیجه منجر به ایجاد شکاف‌های اجتماعی میان آنها می‌شود.

بوترمان و دیگران (۲۰۱۲) با تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده از منطقه‌ای در شمال بلژیک که از ۳۰۸ جامعه محلی تشکیل شده است، بر این عقیده‌اند که نظم و انسجام در صورتی که بر یک توافق اصولی در میان مردم تکیه کنند باثبات و پایدار خواهند بود. به باور آنها، جوامعی که دارای شکاف‌های اجتماعی - اقتصادی بالاتری‌اند، از انسجام اجتماعی پایین تری برخوردار هستند. در مقابل، در جوامعی که از لحاظ ساختاری و فرهنگی دارای سرمایه‌های اجتماعی بیشتری هستند، همکاری‌های اجتماعی با سهولت بیشتری صورت می‌گیرد.

فرضیه‌های پژوهش

- فرضیه اول: به نظر می‌رسد بین مشارکت اجتماعی و وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.
- فرضیه دوم: به نظر می‌رسد بین اعتماد اجتماعی و وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.
- فرضیه سوم: به نظر می‌رسد بین پایگاه اجتماعی - اقتصادی و وفاق رابطه وجود دارد.
- فرضیه چهارم: به نظر می‌رسد بین احساس آنومی و وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.
- فرضیه پنجم: به نظر می‌رسد بین احساس محرومیت و وفاق رابطه وجود دارد.
- فرضیه ششم: به نظر می‌رسد بین تقدیرگرایی و وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.
- فرضیه هفتم: به نظر می‌رسد بین سن و وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.
- فرضیه هشتم: به نظر می‌رسد بین تحصیلات و وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.

شکل شماره ۱: مدل تحلیلی پژوهش

روش‌شناسی

تحقیق حاضر، از نظر معیار زمان، مقطوعی، به لحاظ ماهیت، کاربردی و به لحاظ وسعت پهنانگر است. ابزار جمع‌آوری در این تحقیق پرسشنامه بوده است و واحد تحلیل نیز فرد است. جمعیت آماری پژوهش کلیه افراد ۱۵ سال به بالا در شهر دهدشت است. براساس سالنامه آماری استان کهگیلویه و بویراحمد در سال ۱۳۹۲، جمعیت کل شهر دهدشت ۵۶۲۷۹ نفر بوده است که از این تعداد ۴۵۸۸۶ نفر را افراد ۱۵ سال و بالاتر تشکیل می‌دهند. این تحقیق در سال ۱۳۹۲ انجام گرفته است.

براساس فرمول تعیین حجم کوکران، نمونه‌ای ۳۸۲ نفری انتخاب شده است. اما جهت افزایش اطمینان کار، نمونه‌ای ۴۰۰ نفری برای این تحقیق در نظر گرفته شده است. در پایان پس از کنار گذاشتن پرسش نامه‌های مخدوش، اطلاعات مربوط به ۳۸۹ نفر مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

شیوه نمونه‌گیری به این صورت بوده است که، با استفاده از نقشهٔ پستی شهر دهدشت، از شیوه نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای استفاده شده است.

برای سنجش اعتبار ابزار اندازه‌گیری، با استفاده از نظر تنی چند از اساتید دانشگاه، از اعتبار صوری استفاده شده است. به منظور تعیین میزان پایایی از شیوه آلفای کرونباخ استفاده شده است که نتایج آن به شرح زیر می‌باشد:

وفاق اجتماعی (۰/۸۴)، مشارکت اجتماعی (۰/۷۱)، اعتماد خاص (۰/۶۹)، اعتماد عام (۰/۷۸)، پایگاه اجتماعی - اقتصادی ذهنی (۰/۸۱)، احساس آنومی (۰/۷۲)، احساس محرومیت (۰/۸۶)، تقدیر گرایی (۰/۸۷).

ابعاد مفهومی وفاق اجتماعی

«وفاق مظہر قبول جلوه‌ها، مدل‌ها و ارزش‌های اجتماعی توسط همگان است که اساس یک زندگی اجتماعی مثبت را تشکیل می‌دهد و از بین رفتن آن باعث بسازمانی و فروریزی ساخت جامعه می‌شود» (آل بیرو، ۱۳۶۶: ۶۵؛ به نقل از قاسمی، ۱۳۸۴: ۱۲).

مفهومی مهم‌ترین مؤلفهٔ وفاق را تعریف و بازنمایی می‌داند. به عقیده‌وی در شرایط نوین می‌توان چهار شاخصه اصلی برای جامعه‌ای که به سوی وفاق پیش می‌رود، برشمرد که عبارتند از: مشارکت اجتماعی، پذیرش اختلافات، کاهش تعارضات، و کاستن از تعلقات خاص گرایانه در جهت افزایش علائق عام گرایانه (میزگرد وفاق، ۱۳۷۹: ۲۶).

چلبی در پاسخ به این سؤال که چه نوع وفاقي می‌تواند زمينه ساز توسعه شود، وفاق عام و تعميم یافته را کارآمد می‌داند (چلبی، ۱۳۷۲: ۲۳).

در نظام اجتماعی که براساس وفاق اجتماعی عام و تعميم یافته استوار است، از نظر هر کنشگری، دیگر کنشگران از «ما»ی تعميم یافته یا «اجتماع عام» هستند و نه از «ما»های کوچکتری مانند خانواده و گروه قومی. وفاق اجتماعی را هنگامی می‌توان عام دانست که از موهبت اعتماد اجتماعی دو جانبه، تعهد درونی تعميم یافته و نوعی همدلی و ثبات برخوردار باشد (چلبی، ۱۳۷۲: ۱۷).

در این تحقیق وفاق اجتماعی در سه بعد (اخلاق، عام‌گرایی و تعهد تعمیم‌یافته) تعریف عملیاتی شده است و مبنای تعریف ما از وفاق اجتماعی، تعریف چلبی است.

تعهد اجتماعی تعمیم‌یافته

پارسونز تعهد اجتماعی را «هم‌ذات‌پنداری» با جمع می‌داند که به معنای پذیرش انگیزش عضویت در نظام‌های جمعی است و این امر از منظر کارکردی که برای نظام جمعی دارد، معادل همبستگی است (یوسفی و دیگران، ۱۳۹۱: ۱۸۴).

عام‌گرایی

عام‌گرایی در مقابل خاص‌گرایی، یکی از متغیرهای الگویی پارسونز می‌باشد. این متغیرها با ورود به عرصه انتخاب کنشگر، انتخاب‌های وی را تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ با ورود به نظام شخصیتی کنشگر، به خلق عادت انتخاب می‌انجامد؛ با ورود به سطح جمعی، به تعریف نقش می‌پردازند و با ورود به سطح فرهنگی، به تکوین ملاک‌های ارزشی متنه می‌شود (محمدی اصل، ۱۳۹۰: ۶۰).

در این تحقیق منظور از عام‌گرایی این است که کنشگران تا چه اندازه همه افراد جامعه را به یک چشم می‌نگرند و مرزهای قبیله‌ای، طایفه‌ای، محلی و یا همشهری در نزد آنها رنگ باخته و کنش‌های آنها عام و عمومی است.

اخلاق

اخلاق چارچوبی برای هدایت رفتارهای انسانی است و به اصولی مربوط می‌شود که تلاش می‌کنند درست را از نادرست تمیز دهند (حسنقلی‌پور و دیگران، ۱۳۹۰: ۲).

یافته‌های پژوهش یافته‌های توصیفی

طبق یافته‌های تحقیق، دامنه سنی در گروه نمونه بین ۱۶ تا ۷۱ سال و میانگین سن پاسخگویان $۳۲/۴$ است. هم‌چنین، $۵۹/۶$ درصد پاسخگویان را مردان و $۴۰/۴$ درصد را زنان به خود اختصاص داده‌اند. وضعیت تأهل پاسخگویان نیز به این صورت بوده است که، $۴۱/۴$ درصد مجرد و $۵۸/۶$ درصد متاهل هستند. در بررسی وضعیت تحصیلی افراد نیز نتایج بدست آمده نشان داده است که، $۴/۹$ درصد بی‌سواد، $۷/۵$ درصد دارای تحصیلات ابتدایی، $۱۳/۴$ درصد دارای تحصیلات راهنمایی، $۳۹/۱$ درصد دارای

تحصیلات دبیرستان، ۱/۵ درصد داری تحصیلات فوق دیپلم، ۹/۲۳ درصد دارای تحصیلات کارشناسی و ۲/۶ درصد دارای تحصیلات کارشناسی ارشد و بالاتر است. بر طبق اطلاعات کسب شده، دامنه درآمد در گروه نمونه بین ۱۵۰۰۰۰ تا ۷۰۰۰۰۰ تومان و میانگین درآمد پاسخگویان ۹۶۵۹۲۵ تومان است.

توصیف وفاق اجتماعی (متغیر وابسته) و ابعاد آن: بر طبق یافته تحقیق، میانگین وفاق اجتماعی در میان پاسخگویان ۴۷/۰۴ بدلست آمده است. با توجه به حداکثر نمره ممکن (نمره ۸۰)، میزان وفاق اجتماعی در میان کل پاسخگویان ۵۸/۸ درصد است. میزان عام‌گرایی در میان افراد ۴۷/۸ درصد، میزان تعهد تعمیم یافته ۷۱/۴ درصد و میزان اخلاق اجتماعی نیز ۵۷/۴ درصد است. طبق نتایج حاصله، پاسخگویان در بعد تعهد تعمیم یافته بالاترین میزان وفاق اجتماعی را دارند و این در حالی است که در بعد عام‌گرایی میزان وفاق اجتماعی پایین‌تر از حد متوسط است.

جدول شماره ۱: آماره‌های توصیفی مربوط به وفاق اجتماعی و ابعاد آن

آماره‌های توصیفی	وفاق اجتماعی			بعض ابعاد
	عام‌گرایی	تعهد تعمیم یافته	اخلاق اجتماعی	
تعداد مشاهدات	۳۸۹	۳۸۹	۳۸۹	۳۸۹
میانگین	۱۷/۲۳	۱۷/۸۵	۱۱/۹۶	۴۷/۰۴
انحراف معیار	۴/۷۸	۳/۰۱	۴/۱۷	۹/۳۷
واریانس	۲۲/۸۴	۹/۰۸	۱۷/۳۵	۸۷/۷۵
حداقل	۶	۸	۵	۲۱
حداکثر	۲۹	۲۵	۲۲	۷۲

یافته‌های مربوط به فرضیه‌های پژوهش

با توجه به نتایج بدست آمده، مشارکت اجتماعی در هر دو بعد عینی و ذهنی رابطه مثبت و معنی با وفاق اجتماعی و ابعاد آن دارد و این رابطه در سطح ۹۹٪ معنی دار است. یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که، هر دو بعد اعتماد (اعتماد خاص و اعتماد عام) رابطه مثبت و معنی داری با وفاق اجتماعی دارند. همچنین، نتایج بدست آمده نشان می‌دهد اعتماد خاص با بعد تعهد تعمیم یافته و اخلاق اجتماعی رابطه مثبت و معنی داری دارد اما با بعد عام‌گرایی رابطه معنی داری ندارد. اعتماد عام یا تعمیم یافته نیز، با هر سه بعد وفاق اجتماعی رابطه مثبت و معنی داری نشان داده است.

رابطه بین پایگاه اجتماعی - اقتصادی و وفاق اجتماعی یکی دیگر از فرضیه‌های این پژوهش بوده است. پایگاه اجتماعی - اقتصادی در دو بعد عینی و ذهنی مورد سنجش قرار گرفته است. در بعد عینی نتایج حاصل از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه نشان می‌دهد که بین پایگاه اجتماعی - اقتصادی عینی و وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد. هم‌چنین نتایج آزمون ضریب همبستگی حاکی از آن است که پایگاه اجتماعی - اقتصادی ذهنی رابطه مثبت و معنی داری با وفاق اجتماعی دارد. لازم به ذکر است که، پس از کنترل سایر متغیرها، رابطه معنی داری بین پایگاه اجتماعی - اقتصادی ذهنی و وفاق اجتماعی دیده نشده است. هم‌چنین، نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون چند متغیره حاکی از آن است که پایگاه اجتماعی - اقتصادی ذهنی تأثیر معنی داری در تبیین واریانس وفاق اجتماعی نداشته است. نتایج تحلیل مسیر نیز حاکی از آن است که پایگاه اجتماعی - اقتصادی به صورت مستقیم تأثیر معنی داری در تبیین واریانس وفاق اجتماعی ندارد بلکه تأثیر آن به صورت غیرمستقیم است.

فرضیه دیگر تحقیق به آزمون رابطه بین احساس آنومی با وفاق اجتماعی پرداخته است. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که رابطه معکوس و معنی داری بین احساس آنومی با وفاق اجتماعی و ابعاد آن وجود دارد.

رابطه بین احساس محرومیت با وفاق اجتماعی یکی دیگر از فرضیه‌های این تحقیق بوده است. طبق نتایج بدست آمده، بین احساس محرومیت با وفاق اجتماعی و ابعاد آن رابطه معکوس و معنی داری وجود دارد.

از دیگر فرضیه‌های تحقیق، آزمون رابطه بین تقدیرگرایی با وفاق اجتماعی بوده است. یافته‌های تحقیق حاکی از وجود رابطه‌ای منفی و معنی دار بین تقدیرگرایی و وفاق اجتماعی است. هم‌چنین، نتایج کسب شده نشان دهنده رابطه‌ای معکوس و معنی دار بین تقدیرگرایی با عامگرایی است. اما تقدیرگرایی رابطه معنی داری با اخلاق اجتماعی نشان نداده است. رابطه میان تقدیرگرایی با تعهد تعمیم یافته نیز مثبت و معنی دار بدست آمده است. لازم به ذکر است که، پس از کنترل سایر متغیرها رابطه معنی داری بین تقدیرگرایی و وفاق اجتماعی دیده نشده است. هم‌چنین، نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون نشان داده است که تقدیرگرایی تأثیر معنی داری در تبیین واریانس وفاق اجتماعی ندارد.

در بررسی رابطه بین متغیرهای زمینه‌ای با وفاق نیز نتایج زیر حاصل شده است: طبق نتایج بدست آمده، رابطه معنی داری بین سن پاسخگویان با وفاق اجتماعی و ابعاد آن مشاهده نشده است.

طبق نتایج حاصل از آزمون آنالیز واریانس، میانگین وفاق اجتماعی در میان مقاطع مختلف تحصیلی تفاوت معنی داری دارد. با توجه به نتایج حاصل از آزمون Tukey، میانگین وفاق اجتماعی در میان پاسخگویانی که دارای تحصیلات «کارشناسی» و «کارشناسی ارشد و بالاتر» هستند نسبت به سایر مقاطع تحصیلی بالاتر است.

جدول شماره ۲: نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای مستقل با وفاق اجتماعی و ابعاد آن

بعاد وفاق اجتماعی			وافق اجتماعی	وافق اجتماعی و ابعاد آن متغیرهای مستقل
اخلاق اجتماعی	تهده تعییم یافته	عام گرایی		
r=0.35 sig=0.000	r=0.48 sig=0.000	r=0.33 sig=0.000	r=0.48 sig=0.000	مشارکت اجتماعی
r=0.26 sig=0.000	r=0.16 sig=0.000	r=0.21 sig=0.000	r=0.28 sig=0.000	پایگاه اجتماعی اقتصادی ذهنی
r=0.15 sig=0.003	r=0.14 sig=0.005	r=0.02 sig=0.71	r=0.13 sig=0.001	اعتماد خاص
r=0.28 sig=0.000	r=0.42 sig=0.000	r=0.18 sig=0.000	r=0.36 sig=0.000	اعتماد عام
r=-0.27 sig=0.000	r=-0.221 sig=0.000	r=-0.35 sig=0.000	r=-0.35 sig=0.000	احساس آنومی
r=-0.41 sig=0.000	r=-0.21 sig=0.000	r=-0.31 sig=0.000	r=-0.42 sig=0.000	احساس محرومیت
r=-0.06 sig=0.25	r=0.13 sig=0.01	r=-0.28 sig=0.000	r=-0.11 sig=0.024	تقدیرگرایی
r=0.08 sig=0.14	r=0.07 sig=0.18	r=-0.09 sig=0.09	r=0.02 sig=0.67	سن

یافته‌های مربوط به تحلیل رگرسیون و تحلیل مسیر

طبق نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون ($R^2 = 0.37$)، متغیرهای وارد شده در مدل ۳۷ درصد از واریانس وفاق اجتماعی را تبیین می کنند که در این میان بیشترین تأثیر مربوط به مشارکت اجتماعی است.

نتایج حاصل از تحلیل مسیر نیز حاکی از آن است که مشارکت اجتماعی، اعتماد عام یا تعییم یافته، احساس محرومیت، احساس آنومی، و اعتماد خاص به صورت مستقیم بر وفاق اجتماعی تأثیرگذاراند. تقدیرگرایی و پایگاه اجتماعی - اقتصادی ذهنی نیز

به صورت مستقیم تأثیر معنی داری بر وفاق اجتماعی ندارند اما پایگاه اجتماعی - اقتصادی ذهنی به صورت غیرمستقیم بر وفاق اجتماعی تأثیرگذار است. در تحلیل مسیر می‌توان با حذف بعضی مسیرهای مدل علی، مدل جمع و جورتری بدست آورد و ضرایب مسیر کوچکتر از $.05$ را نظرًاً غیرمعنی دار تلقی کرد (کرلینجر و پدھازر، ۱۳۸۹: ۴۳۱).

مدل نهایی تحقیق پس از حذف مسیرهایی که ضرایب آنها کوچکتر از $.05$ می‌باشد در شکل ۲ نشان داده شده است.

جدول شماره ۳: نتایج حاصل از رگرسیون چند متغیره فرضیه‌های تحقیق

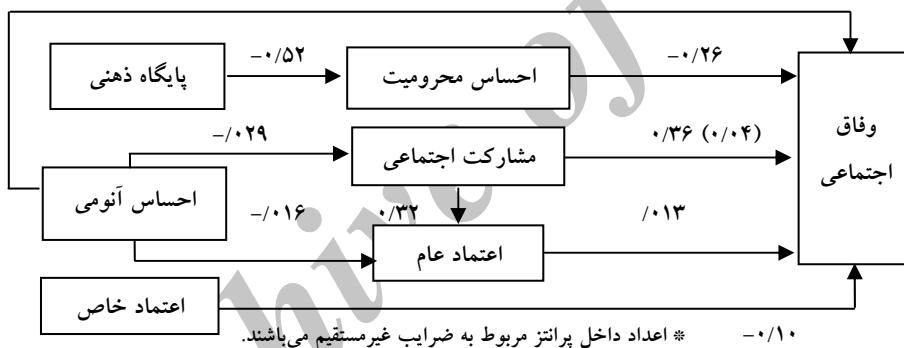
متغیرها	B	استنباه استاندارد	Beta	t مقدار	سطح معنی داری	$R^2 = .37$	$a = .000$	$F = 32/2$
ثابت(a)	۴۲/۹	۵/۹	-	۷/۲	.۰۰۰			
پایگاه اجتماعی - اقتصادی ذهنی	.۰۰۶	.۰۱۴	.۰۰۲	.۰۴۶	.۰۶۴			
احساس آنومی	-.۰۴۱	.۰۱۲	-.۰۱۶	-.۳/۴	.۰۰۰۱			
مشارکت اجتماعی	.۰۶۴	.۰۰۹	.۰۳۶	.۷/۴	.۰۰۰			
تقدیرگرایی	.۰۰۶	.۰۱۱	.۰۰۳	.۰۵۹	.۰۵۵			
اعتماد خاص	-.۰۲۴	.۰۱۱	-.۰۱۰	-.۱/۲	.۰۰۳			
اعتماد عام یا تعمیم یافته	.۰۱۶	.۰۰۶	.۰۱۳	.۲/۸	.۰۰۰۵			
احساس محرومیت	-.۰۵۳	.۰۱۱	-.۰۲۶	-.۴/۹	.۰۰۰			

جدول شماره ۴: نتایج مربوط به تحلیل مسیر مدل نظری پژوهش

متغیرها	معادله ۱	معادله ۲	معادله ۳	معادله ۴	معادله ۵
متغیر وابسته	تقدیرگرایی	احساس محرومیت	مشارکت اجتماعی	اعتماد عام یا تعمیم یافته	وافق اجتماعی
متغیرهای مستقل	پنداشت فرد از پایگاه خود	-.۰۰۸ sig=.۱۲۳	-.۰۵۲ sig=.۰۰۰		$\beta=.02$ sig=.۶۴
تقدیرگرایی				$\beta=-.03$ sig=.۶۱	$\beta=.03$ sig=.۵۵

$\beta = -.016$ sig = .001	$\beta = -.016$ sig = .001	$\beta = -.029$ sig = .000			احساس آنومی
$\beta = .036$ sig = .000	$\beta = .032$ sig = .000				مشارکت اجتماعی
$\beta = .013$ sig = .005					اعتماد عام یا تعمیم یافته
$\beta = -.010$ sig = .033					اعتماد خاص
$\beta = -.026$ sig = .000					احساس محرومیت
R ₂ = .037 sig = .000	R ₂ = .016 sig = .000	R ₂ = .009 sig = .000	R ₂ = .027 sig = .000	R ₂ = .006 sig = .023	ضریب تعیین و سطح معنی داری مربوط به هر معادله

شکل شماره ۲: مدل نهایی تحقیق با استفاده از ضرایب مسیر (-.016) (-.024)

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

نتایج پژوهش حاکی از آن است که شبکه های ارتباطی از نوع محدود و درون گروهی الگوهای رفتاری بسیاری از افراد را تعیین می کند.

با توجه به ماهیت فرهنگی مسئله وفاق، با اتخاذ رویکردها و راهکارهای فرهنگی مناسب و با اهتمام در افزایش سیاست گذاری هایی که موجب نهادینه کردن نگرش های جامعه ای در میان افراد گردد می توان پاره ای از دغدغه های موجود را حل کرد. طبق نتایج تحقیق، مشارکت اجتماعی می تواند تأثیر مشتی در افزایش وفاق اجتماعی و ابعاد آن (عام گرایی، تعهد تعمیم یافته، اخلاق اجتماعی) داشته باشد.

مشارکت اجتماعی می‌تواند با نزدیکی فیزیکی و فکری افراد به یکدیگر موجب کاهش فاصله‌های اجتماعی، افزایش روحیه تساهل، بهبود آگاهی‌های جامعه‌ای و همچنین گسترش شعاع اعتماد در میان شهروندان شود. بنابراین، لازم است که در سیاست‌گذاری‌های عمومی مقوله مشارکت اجتماعی با جدیت بیشتری لحاظ شود.

یافته‌ها نشان داده است اعتماد خاص بالاتر از اعتماد عام یا تعمیم یافته است. به عبارتی، شعاع اعتماد در میان افراد بیشتر محدود به دوستان و آشنایان است. اعتماد با توجه به نقشی که در نظم اجتماعی و همبستگی بازی می‌کند، خمیر مایه هر جمع پایدار و توسعه یافته‌ای است.

طبق نتایج تحقیق، افزایش مشارکت اجتماعی می‌تواند به افزایش اعتماد عام یا تعمیم یافته منجر شود. بنابراین، با فراهم کردن زمینه‌های مشارکت و گسترش تعاملات اجتماعی می‌توان شعاع اعتماد را گسترش داد.

تلاش در جهت بهبود عملکرد نهادها و سازمان‌های دولتی و پاسخ به موقع به نیازها و خواسته‌های مردم می‌تواند گام مؤثری در افزایش شعاع اعتماد میان شهروندان باشد.

طبق یافته‌های تحقیق، میزان احساس محرومیت در میان پاسخگویان بالاتر از حد متوسط است و هر چه افراد بیشتر احساس محرومیت کنند از وفاق اجتماعی پایین تری برخوردار می‌باشد.

احساس محرومیت می‌تواند موجب دوری فرد از نظام ارزش‌ها، باورها، هنجارها و اهداف فرهنگی شود و مانعی عمدۀ در راه تعمیق و تقویت وفاق اجتماعی باشد. بنابراین، با ایجاد فرصت‌های برابر در زمینه‌های مختلف تحصیلی، شغلی و غیره می‌توان به ایجاد احساس عدالت در میان اقتضای مختلف جامعه کمک کرد.

طبق نتایج بدست آمده، در شرایطی که افراد احساس آنومی و ناهنجاری بیشتری داشته باشند از وفاق اجتماعی پایین تری برخوردارند. هم‌چنین، آنومی بر مشارکت و اعتماد تأثیری منفی می‌گذارد. از آنجا که افزایش احساس ناهنجاری می‌تواند فهم مشترک افراد از مسائل اجتماعی را پایین بیاورد، هنجارهای اساسی جامعه کمتر توسط افراد رعایت می‌شوند که می‌تواند موجبات بدینی، سرخوردگی، کاهش مشارکت‌های اجتماعی و کاهش اعتماد را به دنبال داشته باشد.

با بهبود عملکرد نظام‌بخش می‌توان ناهنجاری‌ها و آسیب‌های اجتماعی را مدیریت کرد.

طبق یافته‌ها، تحصیلات دانشگاهی با وفاق رابطه مثبت و معنی داری دارد. بنابراین، با اهتمام در افزایش فرصت‌های تحصیلی و بهبود عملکرد نهادهای آموزشی می‌توان به تعمیم و نهادینه‌سازی رفتارهای جامعه‌ای و افزایش وفاق اجتماعی امیدوار بود.

یادداشت

- عدم وابستگی شخص به جامعه است که به چند پاره شدن جامعه می‌انجامد (بی‌هنگاری).

منابع

- اسکیدمور، ویلیام (۱۳۸۵): *تفکر نظری در جامعه‌شناسی*، جمعی از مترجمان، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، چاپ اول.
- امام جمعه‌زاده، جواد؛ رهبر قاضی، محمد رضا؛ عیسی نژاد، امید؛ مرندی، زهره (۱۳۹۱): «بررسی رابطه میان احساس محرومیت نسبی و مشارکت سیاسی در میان دانشجویان دانشگاه اصفهان»، *دوفصلنامه علمی پژوهشی دانش سیاسی*، س. ۸، ش. ۱، صص ۶۷-۳۷.
- بشیریه، حسین (۱۳۸۳): «درآمدی بر جامعه‌شناسی اجتماع و وفاق»، *ناقد*، س. ۱، ش. ۳، صص ۸۴-۶۷.
- چلبی، مسعود (۱۳۷۲): «*وافق اجتماعی*»، *نامه علوم اجتماعی*، ج. ۲، ش. ۳، صص ۲۸-۱۵.
- حستقلی‌پور، طهمورث؛ دهقانی‌نیری، محمود؛ میرمحمدی، مهدی (۱۳۹۰): «بررسی عوامل مؤثر بر نگرش اخلاقی دانشجویان مدیریت، فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری»، س. ۶، ش. ۴، صص ۱۲-۱.
- حسنی، رضا؛ فمی تفرشی، شیدا (۱۳۸۶): «تأثیر جامعه اطلاعاتی بر انسجام اجتماعی»، *تدبیر*، س. ۱۷، ش. ۱۷، صص ۳۱-۲۵.
- حیدری، آرش؛ رضادوست، کریم؛ فروتن‌کیا، شهروز (۱۳۹۱): «نظریه از هم گسیختگی نمادی و قانون‌گریزی، مطالعه موردی: دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز»، *مسائل اجتماعی ایران*، س. ۳، ش. ۲، صص ۵۹-۳۹.
- خالقی دامغانی، احمد (۱۳۸۵): «*پیوست‌ها و گستاخانه در ساختار اجتماعی ایران* (از مشروطه تا انقلاب اسلامی)»، *فصلنامه مطالعات ملی*، س. ۷، ش. ۴، صص ۸۲-۶۱.
- روشی، گی (۱۳۷۶): «*جامعه‌شناسی تالکوت پارسونز*، ترجمه عبدالحسین نیک‌گهر، چ. ۱، مؤسسه فرهنگی انتشاراتی تبیان.
- صداقت زادگان اصفهانی، شهناز (۱۳۷۷): «*عوامل مؤثر بر وفاق اجتماعی با تأکید بر جامعه‌پذیری و قشر اجتماعی*»، پایان نامه کارشناسی ارشد، به راهنمایی محمد عبداللهی، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده علوم اجتماعی (منتشر نشده).
- صداقت زادگان، شهناز (۱۳۸۱): «*عوامل اجتماعی مؤثر بر وفاق اجتماعی در شهر تهران*» در مروری بر پژوهش‌های فرهنگ عمومی، زیر نظر محسن فردوس، نشسته‌های علمی کارشناسی از بهمن ۱۳۷۸ تا آذر ۱۳۷۹، انتشارات اسلامی.
- غفاری، غلامرضا؛ نوابی، میثم (۱۳۸۸): «*تبیین گستره و شعاع اعتماد اجتماعی در شهر کاشان*»، *دانشنامه علوم اجتماعی*، دوره ۱، ش. ۲، صص ۲۳۱-۲۰۷.
- فاطمی‌نیا، سیاوش؛ حیدری، سیامک (۱۳۸۹): «*عوامل مرتبط با تعهد شهروندی*»، *فصلنامه علی‌پژوهشی رفاه اجتماعی*، س. ۱۰، ش. ۳۸، صص ۶۴-۴۱.
- قاسمی، روح‌الله (۱۳۸۴): «*بررسی عوامل مؤثر بر وفاق اجتماعی در بوشهر*» پایان نامه کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، به راهنمایی محمد عبداللهی، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده علوم اجتماعی (منتشر نشده).
- قاسمی، محمدعلی (۱۳۸۴): «*اعتماد و نظم اجتماعی*»، *فصلنامه مطالعات راهبردی*، س. ۸، ش. ۱، شماره مسلسل ۲۷، صص ۴۷-۲۹.
- کرایب، یان (۱۳۸۵): «*نظریه اجتماعی مدون*: از پارسونز تا هابرماس، ترجمه عباس منیر، چ. ۳، تهران: آگاه.

- کرلینجر، فردیک نیکلز؛ پدھازر، الازارج (۱۳۸۹)؛ رگرسیون چند متغیری در پژوهش رفتاری، ترجمه حسن سرابی، ج ۴، تهران: سمت.
- کفاشی، مجید (۱۳۸۷)؛ «جامعه اطلاعاتی؛ گذر از انسجام اجتماعی مکانیکی به انسجام اجتماعی ارگانیکی»، پژوهشنامه علوم اجتماعی، س ۲، ش ۲، صص ۱۳۸-۱۱۵.
- کوزر، لوئیس؛ روزنبرگ، برnard (۱۳۸۷)؛ *نظریه‌های بنیادی جامعه‌شناسی*، ترجمه فرهنگ ارشاد، ج ۴، تهران، نی.
- لهمان، جنیفر (۱۳۸۵)؛ *ساخت شکنی دورکیم* (تقدی پسا پسا ساختارگرایانه)، ترجمه شهناز مسمی پرست، ج ۱، تهران، نی.
- محسنی تبریزی، علیرضا (۱۳۸۳)؛ «سنجدش میزان فاتالیسم و رابطه آن با احساس کارآمدی و احساس بی قدرتی سیاسی در بین زنان بالغ مناطق شهری کشور»، نامه پژوهش فرهنگی، س ۸، ش ۹، صص ۲۰۱-۱۶۹.
- محمدی اصل؛ عیاس (۱۳۹۰)؛ *تالکت پارسونز و نظریه کنش*، تهران: گل آذین.
- ملیرپناه، علیرضا (۱۳۷۹)؛ پرسنی تأثیر قشربندی بر وفاقد اجتماعی در شهر رامسر، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، به راهنمایی طاهره قادری، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده علوم اجتماعی (منتشر نشده).
- مرجانی، هادی (۱۳۸۲)؛ «سنجدش و پرسنی احساس آنومی در میان جوانان»، *مطالعات جوانان*، س ۱، ش ۵، صص ۶۰-۲۳.
- ملکی، حمید (۱۳۸۶)؛ «همبستگی اجتماعی در گروه‌های قومی مطالعه موردی: استان گلستان»، *فصلنامه مطالعات راهبردی*، س ۱۰، ش ۱، شماره مسلسل ۳۵، صص ۱۴۸-۱۲۳.
- موسوی، میرطاهر (۱۳۸۴)؛ «تحلیل مشارکت اجتماعی در تهران (رویکرد خردمند فرهنگ دهقانی راجرز)»، *فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی*، س ۵، ش ۱۹، صص ۳۲۷-۳۰۱.
- میرفردی، اصغر (۱۳۸۸)؛ «عام گرایی و زمینه‌های تأثیرگذار بر آن در مناطق در حال توسعه: مورد مطالعه شهر یاسوج»، *پژوهشنامه علوم اجتماعی*، س ۹، ش ۱ (شماره پیاپی ۳۴)، صص ۱۴۰-۱۱۳.
- میزگرد وفاقد اجتماعی (۱۳۷۹)؛ *فصلنامه مطالعات ملی*، س ۱، ش ۲ و ۳، صص ۷-۵۵.
- نقدي، اسدالله، کمریگی، خلیل (۱۳۸۹)؛ «مطالعه وفاقد اجتماعی عام در جامعه شهری، روستایی و عشایری ایلام»، *مجله مطالعات اجتماعی ایران*، دوره ۴، ش ۲ (شماره پیاپی ۱۰)، صص ۱۶۲-۱۴۲.
- یوسفی، علی؛ فرهودی‌زاده، مارینا؛ لشکری دربندی، مرضیه (۱۳۹۱)؛ «فشار هنجار تعهد اجتماعی در ایران»، *جامعه‌شناسی کاربردی*، س ۲۳، ش ۲ (شماره پیاپی ۴۶)، صص ۱۹۲-۱۷۹.
- Edinea alcantara, Fatima furtado, circe monteiro(2012); "solidarity and mutual assistance in low-income communities: every practices to overcome scarcity and improve quality of life, recife, brazil", *social and behavioral sciences*, 35, PP 344-352.
- Kearns, A. and forrest, R .(2000); "Social cohesion and multilevel urban governance", *urban studies*, 37, PP 995-1017.
- Paskov, M. and Dewilde, C. (2012); "Income inequality and solidarity in Europe", *J. Research in Social Stratification and Mobility*, 30, 415-432.
- Paul dickes, Marie valentova, Monique borsen berger (2011); "a multidimensional assessment of social cohesion in 47 european countries, NTTS", *conference taking place 22-24 february in Brussels*.
- Sarah, botterman, marc hooghe and time reeskens (2012); "one size fits all? An empirical study in to the multidimensionality of social cohesion indicators in Belgian local communities", *urban studies*, 49(1), PP 185-202.